

Interesse hos dem. Jeg mener, det er den Vej, man skal gaa. Samtidig med at man gør Dansk og Regning til Undervisningsfag, maa man tage op disse praktiske Spørgsmaal — og paa den Maade faa fat i dem, vi virkelig skal have fat paa — og ligeledes gennem Øvelse i Bøgers Brug lære dem Vejen til Selvstudium, lære dem, hvilke Bøger de skal bruge til at udvide deres Horisont. Den udmærkede Formand for Købstædernes Aftenskoler skriver om disse Kursus og dette, at Staten hovedsagelig forlanger Dansk og Regning og ikke ønsker, at man optager andre Opgaver, eller i hvert Fald ikke bryder sig særlig om det, følgende: „Det maa være Skolernes Hovedformaal at sætte Eleverne i Selvarbejde med de gode Interesser, de er optaget af i Livet — man kan ikke høre sig til Kultur, og man faar ikke Kultur, hvis man aldrig vil røre ved andet end det rent elementære i Skrivning, Regning og Dansk. Jeg faar mere Kultur ved at deltage i en Studiekreds, der har et Par af Henrik Pontoppidans Værker til Emne, end jeg faar ved at skrive 6 Genfortællinger, der endda ikke giver mig Sikkerhed i at bruge det stumme „d“ paa rette Maade. I Livet viser det sig ogsaa, at man kan træffe virkelig kultiverede Mennesker, der ikke altid er Himmelhunde, naar det gælder Saabys Retskrivningsordbog. Hvis Staten blot vilde tage en Smule Hensyn til de Nydannelser, der er under Ventilation indenfor Aftenskolebevægelsen i Købstæderne, saa er jeg sikker paa, at man her har en Skoleform, der forstaaer at samle det brede Lag i en ældre Alder og lede det til et Selvarbejde, der giver Kultur — og jeg synes ligefrem, at Normalarbejdsdagen har gjort Forholdene saa lyse for Aftenskolerne, at der kun mangler den rigtige Form og de rigtige Fag, for at den kan blive den aller vigtigste Kulturfaktor i vore Købstæder.“

Saaledes skriver Formanden for Købstædernes Aftenskoler, de offentlige Bibliotekers Konsulent, Jørgen Banke af Esbjerg. Vi vilde gerne henstille til den højtærede Undervisningsminister, at vi faar disse Tilskud til Aftenskolerne forhøjet, saaledes at Staten eventuelt ydede Halvdelen af det kommunale Tilskud; naar vi f. Eks. har faaet 1200 Kr. fra Kommunen i Vinter, skulde vi have 600 Kr. af Staten

mod nu 300. Man kunde ogsaa give Tilskudet pr. læst Time, hvis man hellere ønskede det. Hovedsagen er, at man faar noget mere Tilskud til disse Skoler.

Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Ulrich, der talte om Husholdningskursus for den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Det er netop et af Aftenskolerens Hovedformaal — Aftenskoler kaldes de nogle Steder, andre Steder har de andre Navne, men de har det samme Formaal — at undervise i Husholdning og Haandgering; det er noget, vi altid skyder i Forgrunden i Erkendelse af, at det har en umaadelig Betydning ude omkring i Hjemmene. Det er vel sjældent, vi lægger Mærke til, hvordan en dygtig Husmoder kan spare i et Hjem og faa meget ud af lidt, derimod lægger vi oftere Mærke til den daarligere Husmoder. Oprettelsen af disse Klasser indenfor Købstædernes Aftenskoler har en overordentlig Betydning for hele vort Samfund.

Foruden at undervise i de Fag jeg tidligere har nævnt, har vi f. Eks. i Vinter oprettet en Klasse for Postbude. Vi har paataget os at undervise Statens Embedsmænd, Statens Funktionærer. Vi har en Klasse paa 30 Postbude, som Dag efter Dag gaar til Undervisning paa denne Aftenskole. Vi har rigtignok nu lagt Undervisningen om, saaledes at de nu gaar fra Kl. 3 til 5 om Eftermiddagen, begrundet paa deres Arbejdstid; saaledes kan man jo indrette sig. Det, at vi paatager os Statsfunktionærers Uddannelse kunde maaske yderligere være en Spore for den højtærede Undervisningsminister til, at han vil se med lidt mildere Øjne paa Købstædernes Aftenskoler og forstaa den Opgave, de røgter. Postbudene lærer først og fremmest Dansk, Regning og Skrivning; senere skal de gaa over til det mere postale.

Men jeg kan ogsaa gøre andet end at stille Krav. Jeg kan ogsaa godt anvise Bepærelser. Det er maaske for gammelt at komme med Militærudgifterne. Det mægtige Beløb, som vi anvender til Militærudgifter, er efter min Mening ganske omsonst. Vi har under Krigen set, hvorledes det er gaaet de smaa Lande, og vi ved, hvorledes det vilde gaa os, om vi saa end anspændte vor Kraft for at faa mere Militær. Det er det bedste for de smaa Lande, at de af-